

РЕШЕНИЕ

№ 2553

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6022** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано по жалба, вх.№ 21721/09.06.2023г.по описа на съда, на А. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес] чрез представител по пълномощие адв. Б. А., срещу заповед № 513з-4609/22.05.2023г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи/СДВР/,с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение, на основание чл. 226, ал.1, т.8 от ЗМВР.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби на ЗМВР и несъответствие на целта на закона. Поддържа се, че доказателства на които се позовава административния орган са негодни такива, тъй като видеозаписите от охранителни камери не са приобщени по надлежния ред, което е нарушение на чл.39, ал.2 АПК, вкл. не е проверена и тяхната автентичност. По отношение на приложените в дисциплинарната преписка обяснения с рег. № 271 р- 1093/12.01.2023г. от лицето З. Занате М. и обяснения рег. № 271р- 1094/12.01.2023г. от М. Х. А. Л., се твърди, че не отговарят на изискванията на чл.46, ал.2 АПК, на чл.44, ал.3 и ал.4 АПК. Изложени са и подробни съждения за нарушение на изискванията на чл.207, ал.3 ЗМВР за извършване на

всички процедурни действия за пълно, обективно и всестранно разследване, както и на чл.206, ал.4 ЗМВР, т.к. ДНО не събрал нужните доказателства за изясняване на обективната истина и не е оценил наличните поотделно. Твърди се, че ДНО не е изпълнил задължението си по чл.206, ал.1 ЗМВР преди налагане на наказанието да покани служителя да даде писмени обяснения или да го изслуша; че не е спазен срока по чл.195, ал.2, пр.1 ЗМВР и заповедта е издадена след изтичането на двумесечния преклузивен срок, като се излагат подробни аргументи в тази насока, както и че в нарушение на чл.206, ал.2 и ал.4 ЗМВР дисциплинарно наказващия орган не е взел предвид цялостното поведение на служителя по време на служба. Оспорва се материалната законосъобразност на издадения акт, тъй като фактическите изводи в него били изградени на база негодни доказателства, които не са събрани и изготвени при условията и по реда, предвидени в АПК и ЗМВР - чл.39, ал.2 АПК, както и е направена неправилна правна квалификация. Поддържа, че в случая е налице превратно упражняване на власт от страна на дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) в нарушение на принципът на чл. 6 от АПК. Релевират се доводи, че неизяснената фактическа обстановка е довела до неправилен анализ и оценка на събраните доказателства при формиране на вътрешното убеждение от страна на ДНО с оглед на неправилно определена квалификация и тежест на нарушението, личността на нарушителя и обстоятелствата, при които е било извършено нарушението, което е довело до несъобразяване на обжалваният административен акт с целта на закона. Моли заповедта да бъде отменена. В открито заседание оспорването се поддържа лично от жалбоподателя и от адв. А. ,подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира присъждането на разноски по списък.

Ответникът – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуален представител юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде потвърдена обжалваната заповед като законосъобразна. Подробни съображения развива в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото доказателства се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед жалбоподателят е заемал длъжността „младши автоконтрольор I степен“ в 02 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи.

С докладна записка с рег.№ 513р-94172/29.09.2022 г. от гл. инсп. Н. Т. - ВПД началник на 02 сектор към ООДЦ при СДВР с (л.404) е уведомен директора на СДВР за получен сигнал за самокатастрофирал автомобил. В същата се изнасят данни, че в 22.10ч., на 28.09.2022 г., в ОДЦ - СДВР е получен сигнал за възникнало пътно-транспортно произшествие в[жк]на ул. „3020“ пред № 46. Към мястото са изпратени служители на ОПП при СДВР, като е установен самокатастрофирап лек автомобил „Хюндай Елантра“ с рег. [рег.номер на МПС] , чийто водач е напуснал произшествието. В автомобила са намерени четирима граждани, без документи, като е установено, че са от С., впоследствие транспортирани от екипи на спешна помощ и

настанени в различни здравни заведения. На по-късен етап е установен и водача на автомобила- Б. Д. Н.. От извършената Г. справка е установено, че в района на произшествието във времеви период от 22.04ч. до 22.15 ч. се е намирал служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , зачислен на отдел „Пътна полиция“ – СДВР. По изложените първоначални данни е извършена проверка, обективирана в Справка рег.№ 513р-97031/06.10.2022г. (л.393), в хода на която е установено, че за изпълнение на задачи по контрол на пътното движение по маршрут М-9 със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] са били назначени служителите - младши инспектор Е. В. С. и младши инспектор А. С. А. - младши автоконтрольори в 02 група на 02 сектор към ОПП при СДВР. Във връзка с извършваната проверка е проведен разговор и са снети писмени сведения, съответно с рег № 513р-94732/30.09.2022 г. от А. А. и с рег. № 51 Зр- 94727/30.09.2022 г. от Е. С.. Същите са заявили, че на конкретната дата, след проведения им инструктаж в ОПП при СДВР са участвали в масово мероприятие пред Президентство на Р България, след което са изпълнявали служебните си задължения по контрол на пътното движение на територията на 09 РУ - СДВР. Около 20.50 ч., на кръстовището на улиците „А. М.“ и „Връх М.“ са извършвали проверки на превозни средства и лица, след което около 22.00 ч. са извършили обход на маршрута. Двата служители са заявили, че не са установявали възникнали пътнo-транспортни произшествия, както и не са били свидетели на такива.

В хода на проверката са снети писмени сведения и от всички полицейски служители, отзовали се на местопроизшествието, като същите са били от екипите на ОПП СДВР и ОСПС - СДВР. В сведенията на полицейските служители е изнесена информация, че пристигайки на място са установили лек автомобил „Хюндай Елантра“ с рег. [рег.номер на МПС] , който бил самокатастрофирал в метална ограда. Извън автомобила е имало три лица от мъжки пол, които лежали в безпомощно състояние и още един гражданин, находящ се на задната седалка, който не можел да излезе, защото бил затиснат от другите седалки. Докладвали в ОДЧ и поискали съдействие от Ц. С. и РСФСН. Пострадалите били транспортирани от пристигналите медицински екипи до болнични заведения. Служители допълват, че оказали съдействие на ДОГ за извършването на оглед на местопроизшествието.

В хода на проверката с писма са изискани видео записите от охранителните камери от фирма „А. пласт“, фирма ЕТ „САТИ“ и фирма „Н-С.“, охраняваща обект „Комплекс Европа“, като същите са предоставени срещу протоколи за доброволно предаване, като служители от ООДЦ при СДВР са ги свалили на магнитен носител. От прегледа им се установява, че от камера, находяща се на сградата на ЕТ „САТИ“, в 21.59.00ч. жълт лек автомобил е следван от полицейски автомобил, който е с включени сини лампи. В 21.59.03 ч. жълтия лек автомобил и полицейския автомобил престоят успоредно един на друг. В 21.59.08 ч. жълтия лек автомобил е следван от полицейския автомобил, който е с включени сини лампи. От камерите на фирма „А. пласт“ и „Комплекс Европа“ се вижда, че жълтия автомобил е следван от близко разстояние от полицейския автомобил, който е с включени сини лампи.

С писмо с рег. № 513р-94836/03.10.2022 г. от началника на 02 сектор „Специализирани системи“ към ОСКИС при ДКИС, са изискани наличните аудио записи от проведената комуникация по телефонните постове и радио ефира в ОДЧ на ОПП и 09 РУ, и ООДЦ при СДВР, за времето от 21.30 ч. до 23.30 ч. на 28.09.2022 г. От прослушването на аудио записите е установено, че ОДЧ - ОПП изпраща АП контрола за запазване на местопроизшествието. ОДЧ на 09 РУ при СДВР изпраща АП

495 да подпомогне екипа на ОПП - СДВР.

С писма от директорите на Ц.-С., на УМБАЛ „Св. А.“ и УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“ е изискана информация за настанени пострадали лица в ПТП, като на по-късен етап от проверка същите са изпратили медицинската документация за всеки един от участниците в пътно-транспортното произшествие.

В хода на проверката от Дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР са изискани видео записите от АИС - В., като от прегледа им е установено, че в 21.05.41 ч. служебното МПС е спряно на неустановено място, като срещу него има светеща лампа от уличното осветление. Следващият запис е от 22.08.53 ч., като екрана е черен и на него има надпис „NO V.“. На него не се виждат никакви действия на полицейските служители. За периода от 21.05.41 ч. до 22.08.53 ч. липсват видеофайлове, съдържащи информация за събития възникнали пред служебния автомобил.

Предвид установеното са изнесени предварителни данни, че в хода на извършена проверка са установени първоначални данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от служители на СДВР.

Дисциплинарното производство срещу жалбоподателя А. А. е образувано със заповед № 513з-9355 от 28.10.2022 г. на директора на СДВР към МВР (л.114), издадена на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, въз основа на постъпилите данни за извършено нарушение, отразени в справка №513з-97031/06.10.2022г. по описа на СДВР (л.393) и материали от извършена проверка по докладна записка № 513з-94172/29.09.2022г. от гл.инсп.Н. Т. – ВПД началник на 02 сектор при отдел „Оперативен дежурен център“ – СДВР (л.404). В заповедта е посочено, че са налице данни за нарушение на служебната дисциплина от мл.инспектор А. А. , изразяващо се в неспазване на етичните правила за поведение, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, утвърден с МЗ рег. № 8121з-348/25.07.2014г., с който оспорващия е запознат, видно от протокол от 27.09.2017г. (л.367). Със заповедта е определен и състава на Дисциплинарно разследващия орган, разяснени са правата на жалбоподателя по чл.207, ал.8 от ЗМВР, както и законовите срокове, в които следва да приключи дисциплинарното производство. От протокол рег. № 513р-115443/25.11.2022г. (л.378) се установява че жалбоподателят е запознат срещу подпис със заповедта за образуване на дисциплинарното производство на 10.11.2022г. в 12,00ч. след връчване на покана рег. № 513-111035 от 14.11.2022г./л.228/, с която е и уведомен за правата му съгл. чл.207, ал.8 от ЗМВР, както и му е предоставена възможност до 14.11.2022г., след запознаване със заповедта да даде писмени обяснения и представи доказателства. Обяснение във връзка с връчената покана за даване на писмени обяснения, с адресат –директора на СДВР са дадени от оспорващия А. на 14.11.2022г (л.233).

Със заповед рег. № 513з-1522/24.02.2023г. на директора на СДВР (л.119) е удължен срока на дисциплинарното производство до 28.03.2023г., за което обстоятелство след връчвана покана от 01.03.2023г. /л.229/ служителя е запознат на 10.03.2023г. срещу подпис.

С писмо рег. № 513000-68181/10.11.2022г. до А. ЕООД/л.251/, е изискано да бъде предоставена информация относно техническото състояние на монтираната АИС ВОДПК в служебен автомобил „К. С.“ рег. [рег.номер на МПС] числящ се на ОПП - СДВР за периода от 21:05:41ч. на 28.09.2022г. до 02:52:57 ч. на 29.09.2022г., както и ако същата е била в неизправност да бъде посочена каква е била причината за загубата на сигнал или липсата на аудио и видеозаписи, както и дали това е технически грешка

или е възможна манипулация от страна на полицейските служители. В тази връзка с писмо рег. № 513000- 69515/15.11.2022 г./л.255/ е получена информация от А. ЕООД, че не е установен проблем с работата на В. системата, поставените контролни пломби са без нарушена цялост и В. системата стартира и работи коректно.

С писмо рег. № 513р-124783/19.12.2022 г./л.284/ от дирекция „Вътрешна сигурност“ -МВР за нуждите на дисциплинарното производство е изискано да бъдат предоставени на оптичен носител записите от АИС „ВОДПК”, монтирани в служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , числящ се на отдел „Пътна полиция” - СДВР за времето от 20.00 ч. на 28.09.2022 г. до 08.00 ч. на 29.09.2022 г. С писмо рег. № 7855р-11756/22.12.2022г./л.285/ са предоставени 3 броя оптични носители с наличните файлове.

С писмо рег. № 513р-12930/02.02.2023 г./л.294/ от ЕЕН 112 е изискано да се предоставят записите от проведената комуникация за получен сигнал на Единен европейски номер 112 на 28.09.2022 г. от лице представило се като К. Я. И., подала информация за настъпило ПТП на ул. „3020“ пред № 46. Същите са предоставени с писмо рег. № 10581р-615/06.02.2023г./л.л.295, 296/, прослушани са и е съставен протокол рег. № 513р- 16704/09.02.2023 г./л.323/ От тях се установява информация за мястото на местопроизшествието и състоянието на пострадалите в ПТП четири броя лица, както и че водача на катастрофиралия автомобил не е на място и вероятно е избягал.

С писмо рег. № 433200-118783/23.11.2022 г. по описа на СДВР,/л.257/ комисията е направила искане от СРП да бъдат предоставени копия на събраните материали по досъдебно производство № 11302/2022 г. и пр.пр. № 33632/ 2022 г. по описа на СРП относно извършваните процесуални действия свързани с настъпило тежко ПТП на 28.09.2022 г. В тази връзка с писмо вх. № 513000-76054/12.12.2022 г./л.262/ са предоставени копия на протоколи от разпитите на лицата К. Я. И., А. А., М. Ф., М. А. и З. Занате./

В хода на проверката с писмо рег. №4332р-71784/23.11.2022 г./л.273/, от дирекция „Миграция“ - МВР е изискано да бъде предоставена информация за местонахождението на четиримата сирийски граждани участвали в пътно-транспортното произшествие, като с писмо с рег. №5364р-2656/30.11.2022 г./л.278/ е предоставена информация за тяхното местоположение и че същите са в производство по предоставяне на международна закрила от Държавна Агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет съгласно Закона за убежището и бежанците. Разпитан в присъствието на М. Х. М. Ала Едцин (преводач) и снето сведение рег. № 513000-75376/08.12.2022 г./л.258/ от лицето Ала А. Ю. [дата на раждане] в С., с ЛНЧ [ЕГН]. С писмо рег.№4332р-79499/16.12.2022г. по описа на СДВР /л.278/е изискано от РУ - [населено място] да бъдат снети в присъствието на преводач писмени сведения по делегация от лицата: М. Ф., [дата на раждане] , З. ЗАНАТЕ, [дата на раждане] , М. А. / MUSTAFA ASLAN/М- [дата на раждане] В тази връзка с писмо рег.№ 271 р-1031/11.01.2023 г. по описа на РУ-Х./л.280/, са приложени снети обяснения с рег. номер 271р-1093/12.01.2023 г./л.283 -лице/ от лицето З. Занате М. и рег. номер 271р-1094/12.01.2023 г./л.283-гръб/ от М. Х. А. Л.. Изпратена е и докладна записка с рег. № 271р-1033/11.01.2023 г./л.282/, че лицето М. А. М. с ЛНЧ [ЕГН] не е установен в РПЦ - [населено място], като от служители на центъра е получена информация, че същия е заявил адрес за пребиваване в [населено място],[жк],[жилищен адрес] на който е призован. Разпитан е в сградата на СДВР на английски

език, без назначен преводач.

В хода на извършваната проверка в сградата на СДВР са призовани лицата К. Я. И., Р. Р. А. и Д. Х. И., като са снети писмени сведения, както следва: сведения на К. И. (рег. № 513000-77479/19.12.2022г.)/л.245/, сведения на Р. А. (рег. № 513000-77483/19.12.2022 г.) /л.246-гръб/свѐдение рег. № 513000-68646/14.11.2022 г. от Д. Х. И.. /л.241/

В хода на проверката Д. извършил преглед чрез „Автоматизирана система за локализация и визуализация на мобилни единици в МВР“ за минал период, а именно дата 28.09.2022 г., за времето от 21:00 ч. до 22:30 ч. за локализиране на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] ., за което е изготвен протокол рег. № 513р-10342/27.01.2023 г. (л.325), онагледен със снимков материал.

Извършен е анализ, обективиран в протокол рег. № 513р-96077/04.10.2022 г. за преглед на видеозаписи от сградите на три обекта, а именно автосервиз ЕТ „САТИ“, находящ се на ул. „3020“, № 6, фирма „А. пласт“, находяща се на ул. „3019“, № 1 и фирма „Комплекс Европа“, находящ се на ул. „3020“, № 34, съпоставени със системата за локализация и визуализация на мобилни единици в МВР. Експерти от отдел „Експертно-криминалистическа дейност - СДВР са изготвили експертна справка рег. № 513 еи-1057/23.02.2023г. на приобщените към дисциплинарното производство видео файлове.

С покана рег. № 513р-2850/09.01.2023 г./229/ до младши инспектор А. С. А.- младши автоконтрольор I степен в 02 група „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, Д. по заповед № 513р-9356/28.10.2022 г. на „ЗА директора“ на Столична дирекция на вътрешните работи, връчена на 09.01.2023г., е предоставена възможност на жалбоподателят да даде пред определената комисия писмено обяснение, с конкретно поставени въпроси. Жалбоподателят е депозирал обяснение рег. № 513р- 3851/11.01.2023г. по описа на СДВР (л.235). Същите са адресирани до Председателя на комисията, определен заповедта за образуване на дисциплинарното производство, и приети от директора на СДВР на 22.03.2023г.

За резултатите от разследването е изготвена обобщена справка рег.№ 513р-28797/20.03.2023г. (л.189), с която на 21.03.2023 г. служителят е запознат срещу подпис след връчване на покана, рег. № 513р-28943/21.03.2023г.В поканата е предоставена възможност на оспорващият след запознаване с обобщената справка и всички материали от проведеното дисциплинарно производство в срок от 24 часа да даде допълнителни писмени обяснения или възражения, на основание чл.207, ал.10 от ЗМВР, като изрично му е указано, че същите следва да бъдат адресирани до директора на СДВР, старши комисар К. М.. На 22.03.2023 г. в СДВР, в законоустановения срок е депозирано възражение от А. с вх. № 513000-18911/22.03.2023 г. (л.177) като видно от резолюцията „Приех обяснението“ подпис и дата 22.03.2023г., същите са приети от председателя на комисията ст.инсп.Д.Т..

Със становище рег. № 513р-31464 от 27.03.2023г. на дисциплинарно разследващия орган (л.120), в което освен реквизитите от обобщената справка е включена и оценката на допълнителните обяснения и възражения на държавния служител. Направен е извод, че младши инспектор А. С. А. виновенно е извършил деяние, съставляващо тежко дисциплинарно нарушение съгласно чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР (неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, конкретно т. 15, 18, 19, 24, 76) и е налице основание за ангажиране на

дисциплинарната му отговорност и налагане на дисциплинарно наказание "уволнение" за извършени дисциплинарни нарушения, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР "деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата". Предложено е служебното правоотношение на служителя да бъде прекратено на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР. Становището е адресирано до директора на СДВР, който на 28.03.2023г. е поставил резолюция „Съгласен“ и подпис. Няма данни жалбоподателят да се е запознал с това становище и да му е дадена възможност за допълнителни сведения и възражения.

На 22.05.2023г. директорът на СДВР е издал оспорената заповед за налагане на дисциплинарно наказание № 513з-4609/л.71/. В мотивите е приел за безспорно установено и доказано от дисциплинарно разследващия орган, че на 28.09.2022г. младши инспектор А. С. А., в качеството си на полицейски служител в екипа на ОПП-СДВР, изпълнявайки служебните си задължения със служебен автомобил, марка К., модел С., рег. [рег.номер на МПС] , като екипът е станал свидетел на настъпило около 22,06ч. в [населено място], на ул. „3020“ пред № 46, тежко пътнотранспортно произшествие с пострадали сирийски граждани, но не е предприел предвидените в закона първоначални действия по запазване на местопроизшествието, както и оказване на съдействие за получаване на спешна медицинска помощ на пострадалите лица и недопускане бягство на водача на лек автомобил „Хюндай Елантра“ с рег [рег.номер на МПС] , а е подминал местопроизшествието, отдалечавайки се в посока ул.К., А. в нарушил етичните норми за поведение на държавните служители в МВР.Прието е, че с действията и бездействието си на 28.09.2022г., младши инспектор А. А., виновно е нарушил правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи, утвърден с МЗ № 8121з-348/25.07.2014 г. (обн. ДВ. бр. 67 от 12.08.2014 г.), както следва :

- т. 15 „държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме” - ставайки свидетел на пътно транспортно произшествие с лек автомобил „ Хюндай Елантра“ с рег. [рег.номер на МПС] , при което са пострадали лица, а водачът е избягал от мястото на произшествието. Служителят не е съобразил поведението си с нормата на чл. 67 от ЗМВР и вместо да разкрива престъпления е подминал мястото на произшествието;

- т. 18 „ държавният служител изпълнява своите задължения в услуга на гражданското общество “ - ставайки свидетел на пътно транспортно произшествие, при което има пострадали лица, а виновния водач е напуснал произшествието, полицейският служител не е изпълнил служебните си задължения да съдейства за разкриване на извършено противоправно деяние и да предприеме действия за оказване на първа помощ на пострадалите при произшествието лица.

- т. 19 „държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ - деянието на служителя е извършено на обществено място и би могло да стане достояние на лица, извън системата на МВР, което би се отразило негативно върху авторитета на СДВР и институцията на МВР. С такова неправомерно поведение на полицейски служител, призван да следи за спазване на закона и опазване на живота и здравето на гражданите се създава впечатление в гражданите, че в системата на МВР работят служители, които стават свидетели на противоправни деяния и умишлено не предприемат действия по тяхното разкриване, като не предприемат и действия за оказване на помощ на пострадали лица, участници в пътно транспортно

произшествие;

- т. 24 „държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия и бездействия” - подминавайки мястото на инцидента, служителят не е изпълнил служебните си задължения на контролен орган по ЗДвП и полицейски орган, имащ задължението да съдейства за разкриване на извършени противоправни деяния;

- т. 76 „държавният служител осигурява необходимата подкрепа, помощ и информация на пострадалите, като предприема следните действия:б. в) при необходимост им съдейства за получаване на медицинска помощ“ - напускайки мястото на пътно транспортно произшествие, служителят не е изпълнил задължението си да съдейства за осигуряване на медицинска помощ на пострадалите от инцидента лица, вменени му като задължения в чл. 150 ал. 2 от ЗМВР — „държавните служители са длъжни да спазват правилата, определени в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, с които служителят е запознат на 19.12.2016 г., съгласно представен протокол рег. № 513р -79576/ 19.10.2017 г./л.367/от ОЧР - СДВР. Дисциплинарно наказващият орган е приел, че с описаното поведение младши инспектор А. А. е извършил дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР "неспазване на разпоредбите на т. 15, 18, 19, 24 и 76 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР "деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата", за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание "уволнение".

Административният наказващият орган е приел, че противоправното поведение на жалбоподателя А. е станало достояние на граждани, на други служители в системата на МВР, както и на органите на съдебната власт, пред които пострадалите лица са посочили, че са били преследвани от полицейски автомобил с включени светлини, след което катастрофират. Административно наказващият орган е счел, че така е сринато доверието в полицейските служители.

В заповедта са обсъдени обясненията на служителя и е посочено, че същите са не са приети, тъй като в тях не били изложени никакви конкретни доводи и аргументи, които да оправдаят извършеното нарушение. Органът е обсъдил и цялостното поведение на служителя по време на службата му в МВР, визирайки получените награди и наказания, конкретизирани в кадрова справка № рег.№ 513р-112524/16.11.2022г./л.364/ и е направил извод, че съпоставката между получените награди и наложеното наказание, не води до отпадане на необходимостта от ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя с оглед тежестта на нарушението и настъпилите вредни последици.

Оспорената заповед е връчена на жалбоподателя А. на 02.06.2023г. (л.85)

По делото с преписката са представени две кадрови справки ,първата е тази посочена в мотивите на ДНО с рег.№ 513р-112524 от 16.11.2022г. на л.364 от делото ,втората е кадрова справка № 513р-16586 от 13.02.2023г. на А. А. на л. 359 от делото, с резолюция „Запознат!“ директор на СДВР ст.комисар К.М. с дата 28.03.2023г.Установява се, че двете кадрови справки са с идентично съдържание - младши инспектор А. С. А. по време на службата си в МВР е награждаван 16 пъти с „писмена похвала“, два пъти с „Обявяване на благодарност“ ,наложени са му общо 4(четири) дисциплинарни наказания,3 /три/ от които са заличени, съгласно протокол № 513р - 100945/14.10.2022 г. по описа на Столична дирекция на вътрешните работи,

на основание чл. 213, ал. 1 от Закона за МВР.

По делото са разпитани двама свидетели, от показанията на които се установява следното:

Свид. Б. Г. заявява, заема към момента заема длъжността главен експерт в дирекция“ Национална система 112“, до м. април 2023г.е работил в „Пътна полиция“, като последната година е бил дежурен офицер в дежурната част на „Пътна полиция „ в С.; всеки ден се извършвали проверки на джипиеса на служебните автомобили които имат отреден район за охраняване-3 през деня и 4 през нощта , които се вписвали в тетрадка, проверките се извършвали на случаен принцип; свързвали се с екипа на автомобила само в случаите на „бъгване“ на системата ,ако при рестартиране на системата ,джипиеса на автомобила продължи да дава неточни данни за местоположението му ,този автомобил се прибира за проверка , а когато няма възможност, този автомобил продължава работа без наблюдение, тъй като не може да се остави маршрута непокрит,;в автомобила има три камери; може едната да дава тъмно да не излъчва образ особено при лошо време, има случаи и на „замръзване „ на картината или на „насячане на образа който се излъчва“;служителите в автомобилите нямат достъп до камерите и до записите; информацията се сваля само от служител в дежурната част т.н. „точач“, който има кодове,информацията се източва след всяко дежурство и съхранява на отделни носители в „Пътна полиция“; до тези камери имат достъп само служители на отдел „Видеонаблюдение „ в СДВР; не мисли, че има начин да бъдат изтрити записи от камерите ,тъй като служителите които управляват автомобилите нямат достъп до системата.

Свид. Е. С. заявява, че е работила заедно с жалбоподателя в екип, на 28.09.2022г. били нощна смяна ,работили на територията на 9-то РУ на МВР С., преминали през ул. „3020“,около 22.00ч.,се насочили към кв. Л.,на [улица]ги спрял водач на МПС, който подал сигнал за бял автомобил ,тип“баничарка“ и който се движил по надлез „Н.“ карал бързо и „рисково“ и го засякъл, завил по ул. „3020“,засякъл и друг водач.;с жалбоподателя веднага направили обратен завой и се насочили към ул. 3020“, не установили такъв автомобил,карала със ниска скорост 30-40 км/ч.,тъй като улицата наподобявала черен път и не позволявала да се шофира с висока скорост, не са ставали свидетели на ПТП, не са преследвали жълт автомобил „Хюндай Е.“и не са имали ПТП със служебния автомобил;в 22.10 ч на [улица]извършвали проверка на друг водач и му връчили електронен фиш,тогава чули по радиостанцията, че има катастрофирал автомобил в[жк]; на ПТП бил изпратен друг екип от дежурните,тях не са ги изпращали; подробности за ПТП научила сутринта, когато се прибрали от дежурството с жалбоподателя; камера 2 заснема вътре в купето на сл. автомобил не гледа напред, гледа вътре в купето;записите се съхраняват в багажника на сл. автомобил, в специална метална кутия, с 5 или 6 пломби до която екипът няма достъп; преди и след дежурство от дежурния офицер се проверява целостта на пломбата; камерата е работила през дежурството им ,светила е червено през нощта; в службата никой не ги потърсил за обяснения след инцидента, два дни по - късно ги повикали да дадат обяснения; носели се слухове в службата, че те са виновни, още преди да се образува дисциплинарното производство срещу тях, сподели за указан и натиск от зам.директора на СДВР А. да даде показания срещу жалбоподателя; разговора бил унизителен и обиден; уточни че не помни точно датата, в този ден тя подавала до Д. възражение ,; свидетелката разказала на жалбоподателя А. за този случай и той подал възражение, но не му обърнали внимание ,приели го за „художествена измислица“, на

01.06.2023г. прекият им началник ги уведомил с А., че са готови заповедите им ,да отидат да ги разпишат, те сторили това на 02.06.2023г.

По делото са приети като доказателства всички събрани в хода на дисциплинарното производство доказателства, както и представените от страните: Организационно-технически правила за работа с АИС „ВОДПК“, утвърдени със заповед рег. № 8121з-140/08.02.2022г.изм. със заповед № 8121з-276/11.03.2022г. на министъра на вътрешните работи; заповед № 81213-1013/08.08.2017г.за утвърждаване на Вътрешни правила за организация на документооборота в МВР и Вътрешните правила; писмо рег. № 513р-53172 от 22.05.2023г. на директора на СДВР до началника на О.-С., писмо,рег. № 8628 от 23.05.2023г. на началник на О.-С. с адресат директора на СДВР ; писмо с вх. № 26398/13.07.2023г. от ГДНП, с което представя заверен препис на Заповед № 5785з-2088/13.06.2017г. за зачислените четири броя автомобили, с представени технически характеристики;писмо рег. № 17396/13.12.2023г. по описа на О.-С.;писмо рег. № 18037/24.10.2023г. по описа на О. –С.;становище от 16.10.2023г. на ответника депозирано по адм.д. № 6021/2023г. на АССГ,4 състав;решение по адм.д. № №6416 от 27.10.2023г. по адм.д. № 3393/2023г. по описа на АССГ,заверено копие-извадка от системен журнал от АИС „Пътна полиция“ от РОСД, заверено копие от разпечатка от деловодната система на СДВР –ЦАИСДО ,констативен протокол 0 к-500 относно настъпването на ПТП на [улица]. от дежурен ПТП отдел“Пътна полиция „-СДВР; Докладна записка от служител ОПП, запазил местопроизшествието до началника на ОПП-СДВР от 28.09.2022г.;уведомление № 513 ЗМТ-11302/2022г. от 29.09.2022г. от разследващ полицай в отдел „Разследване“ , Разследване на транспортни престъпления- СДВР до СРП за образувано досъдебно производство за извършено престъпление по чл.343,ал.3вр.ал.1,б,“б“ вр. с чл.342,ал.1,пр.3 от НК.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния, в съответствие с нормата на чл. 204, ал. 1, т. 3 ЗМВР, административен орган - директор СДВР, на когото изрично нормата на чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР е предоставила правото да бъде дисциплинарнонаказващ орган по смисъла на чл. 207, ал. 1, т. 2 от ЗМВР за всички нарушения (като ръководител на структурите по чл. 37) на държавните служители на младши изпълнителски длъжности и за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности. Длъжността, която е заемал жалбоподателя е младши изпълнителска (съгласно Класификатора на длъжностите в МВР, утвърден със заповед № 8121з-212 от 24 февруари 2015 г. относно утвърждаване на класификатор на длъжностите в МВР в сила от 24.02.2015. на министър на вътрешните работи). В случая, между страните няма спор, а от удостоверение на началника на 01 РУ - СДВР се установява, че със заповед № 8121К-8940/20.07.2021 г. на министъра на вътрешните работи ст. комисар К. М. е преназначен на длъжност - директор на СДВР. Административният акт съдържа изискуемите от разпоредбата на чл.210, ал.1 от ЗМВР реквизити-извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Заповедта е мотивирана, като са изложени конкретни съображения от фактическо и правно естество. Спазена е и установената форма на заповедта - писмена, като са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Съдът обаче намира, че при издаването ѝ не са спазени специалните административно-производствени правила по ЗМВР и е нарушено правото на защита на служителя, водещо до отмяна на оспорената заповед.

Установи се по делото, че след извършване на проучване на случая и събиране на доказателства относно извършеното нарушение, дисциплинарната комисия, назначена със съответната заповед, е изготвила обобщена справка, с № 513р-28797/20.03.2023г., относно извършената проверка, с която жалбоподателят А. се е запознал на 21.03.2023г. след връчване на покана с рег. № 513р-28943/21.03.2023г. за запознаване с обобщена справка и материали по дисциплинарното производство и даване на допълнителни писмени обяснения или възражения (л.232), като изрично е указано на оспорващия, че същите следва да бъдат адресирани до директора на СДВР, старши комисар К. М..

На 22.03.2023 г. в СДВР в законоустановения срок е депозирано възражение от А. А. с вх. № 513000-18911/22.03.2023 г. (л.177), адресирано до Председателя на Комисия, определена със Заповед № 513з-9355/28.10.2022г. на „ЗА директор СДВР“–старши инспектор Д. Т.. Видно от резолюцията „Приех обяснението“ подпис и дата 22.03.2023г. същите са приети от ст.инсп.Д.Т..

В обобщената справка е отразено случилото се на 28.09.2022г., извършените действия по проверка на случая, събраните доказателства, като извода за дисциплинарната комисия е, че от проверката са събрани достатъчно доказателства за извършеното от А. А. тежко нарушение на служебната дисциплина. В обобщената справка е посочено нарушението на служебната дисциплина, както и предвиденото наказание за нарушението.

След връчването на обобщената справка на А., дисциплинарната комисия е изготвила становище до директора на СДВР, с рег. № 513р-31464/27.03.2023г./л.120/, съдържащо предложение на А. А., на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР "неспазване на разпоредбите на т. 15, 18, 19, 24 и 76 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР "деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата", да бъде наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и да бъде прекратено служебното му правоотношение, поради допуснатото тежко нарушение на служебната дисциплина. С резолюция „Съгласен“ директорът на СДВР ст.комисар К.М. на 28.03.2023г. е удостоверил запознаването си със становището на дисциплинарно разследващия орган.

Установи се по делото, нарушение на чл.205,ал.6 ЗМВР,предвид, че не се представиха доказателства, от които да е видно, че ДНО е издал заповед по чл.57,т.5 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021г. след изтичане на удължения срок за приключване на дисциплинарното производство на 28.03.2023г. Съдът намира, че в случая след приключване на дисциплинарното производство без изрично оправомощаване от Д., са събрани допълнителни доказателства по приключилото дисциплинарно производство,които са описани в оспорената заповед като резултат от получена служебна информация за задържането на водача на катастрофирания лек автомобил марка Хюндай, модел Елантра, с рег. [рег.номер на МПС] Б. Н. в следствия арест Г.М.Д.. Посочено е, че от задържаното лице е снето сведение рег.№ 513000-34161/22.05.2023г., (л.87-л.89), в което разказаните от него факти и обстоятелства, също потвърждавали установената фактическа обстановка.Същевременно съдът констатира, че далия сведението Н. собственооръчно

се е подписал върху същото и е поставил дата 23.05.2023г., която сочи дата на сведенията след тази на издаване на оспорената заповед.

Отделно от изложеното по делото не се ангажираха от ответника доказателства, от които да е видно жалбоподателят да е бил запознат с посочените допълнителни материали, включени към доказателствената съвкупност, мотивираща дисциплинарно наказващия орган да му наложи най-тежкото наказание. Настоящият съдебен състав намира, че несъобщаването на наказаното лице за извършеното допълнително разследване и включване на сведението в мотивите на оспорваната заповед, без даване на възможност на лицето да се запознае с него, да представи обяснения и възражения, представлява допуснато съществено нарушение на административно производствените правила за провеждане на дисциплинарно производство, с което се нарушава правото на защита на наказаното лице.

Съгласно правилата за дисциплинарните производства, регламентирани в ЗМВР, в рамките на образуваното дисциплинарно производство следва да се извърши проверка, при която да се установи конкретната фактическата обстановка и да се даде правна квалификация на извършеното нарушение. Всичко това следва да бъде обобщено в т.нар. в чл. 207, ал.7 ЗМВР обобщена справка. Независимо от наименованието на документа, в него следва да са отразени крайните резултати от проверката, за да може нарушилия правилата служител да се запознае с резултата от проверката, със събраните доказателства, съответно да изложи своите възражения и искания за събиране на доказателства. Съгласно чл. 207, ал.10 ЗМВР, в срок до 24 часа след запознаването с обобщената справка държавният служител има право да даде допълнителни обяснения или възражения. А според ал. 11 на същата разпоредба за извършването на действията по чл.10, ал. 8, т. 1 ЗМВР (запознаване с обобщената справка/резултата от проучването) дисциплинарно разследващият орган официално призовава държавния служител. Неявяването му, както и непредставянето от него на допълнителни обяснения или възражения в предвидения срок се отразяват в протокол. В настоящият случай не се установява изготвяне на нова обобщена справка, в която да е включен новият доказателствен материал. Дори и да е била съставена такава, не се доказва от ответника призоваване и съответно съобщаване на жалбоподателя за последното становище, изготвено след извършване на действията по допълнителното проучване, а именно снемане на сведение от задържания в следствения арест на „Г.М.Д.“ водач на самокатастрофиралия автомобил Б. Н..

Съдът намира, че в случая, независимо, че жалбоподателят се е запознал със съставения документ на 20.03.2023г. -обобщената справка с № 513з-28797 и му е дадена възможност да възрази, безспорно се установи, че тази обобщена справка в случая не представлява крайният акт от дисциплинарната проверка, тъй като е извършена допълнителна проверка и са събрани допълнителни доказателства. Допуснато е съществено процесуално нарушение, тъй като дисциплинарно наказаното лице е лишено от правата по чл. 207, ал. 8 ЗМВР.

Нарушението е установено на 20.03.2023 г. и считано от тази дата започва да тече двумесечният преклузивен срок по чл. 195, ал. 2 ЗМВР, който е изтекъл на 22.05.2023г. вкл. Нормата определя, че дисциплинарното наказание следва да се наложи не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното

нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган - чл. 196, ал. 1 и 2 ЗМВР. В разглеждания случай дисциплинарното нарушение, за което е санкциониран служителят, е станало известно на дисциплинарно наказващия орган – директора на СДВР с входирането на Обобщената справка с рег. № 513р-28797/20.03.2023г., в деловодството на СДВР , което съдът приема, че е сторено на 20.03.2023 г. при липса на нарочно отразяване върху справка.

В настоящия случай, обжалваната заповед УРИ 513з-4609-22.05.2023г. е издадена на дата 22.05.2023г. По делото са приети и неоспорени от ответника извлечения от Централизирана автоматизирана информационна система за документооборота (л.620-л.624), от които е видно, че документа заповед УРИ 513з-4609-22.05.2023г. е регистриран в системата в 16:14:11ч., а сведение с рег.№ 513000-34161-22.05.2023г., снето от Б. Д. Н. в часовия интервал от 15:15ч. до 16:30ч.-време, отразено в дневника за посещения на лица в О. С., е регистрирано в системата на СДВР в 13:21:27ч. (л.624).

За съда се налага се убеждение, че сведението от Н. е регистрирано в системата няколко часа преди фактически да бъде взето от членовете на дисциплинарно разследващия орган, както и че заповедта е регистрирана по време, когато членовете на комисията са снемали сведението от водача на катастрофирания автомобил в О. С.. Видно от обжалваната заповед (л.71-л.85),ответника е обсъдил фактите установени от дисциплинарно разследващия орган от тази служебно събрана информация, съдържащи се в снетото сведение от Н.-водача на катастрофирания лек автомобил марка „Хюндай“, модел Елантра с рег. [рег.номер на МПС] . Горното обосновава извод, че към 16,14ч., когато е регистриран номера на заповедта в системата, същата фактически не е могло да бъде издадена, тъй като сведенията на Б. Н. все още не са били снети, а същевременно същите са част от съдържанието на заповедта. Очевидно оспорената заповед с посоченото в нея съдържание ,е била издадена в по-късен момент, което дискредитира достоверността на посочената дата на издаване, а това е индичия за нарушение на чл.18, ал.1, т.4 от Вътрешните правила за организация на документооборота в МВР, утвърдени със Заповед № 8121з-1013/08.08.2017г. на министъра на МВР (л.673-л.718).

Следователно,двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР да се наложи дисциплинарно наказание на служителя не спазен, обжалваната заповед реално е издадена след изтичане на този преклузивен срок, което съставлява съществено нарушение на административно производствените правила и е самостоятелно основание за отмяна.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон.

Дисциплинарната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, състоящо се в неспазване правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР – т.т. 15, 18, 19, 24 и 76, за което на основание чл. 194, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение".

Както в дисциплинарното производство, така и в хода на съдебното следствие, не се събраха достатъчно и убедителни доказателства, от които да може да се установи по безсъмнен и безспорен начин извършването на тежко дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР от жалбоподателя.Съображенията са следните:

В оспорената заповед ответника е приел, че от събраните писмени доказателства и

данните от техническите средства и системи за видеонаблюдение безспорно доказват, че служителите С. и А. виновно *не са изпълнили служебните си задължения*, като не са докладвали на ОДЧ по установения ред за предприето полицейско правомощие-спиране на лек автомобил „Хюндай Елантра“ и неподчинението на неговия водач, както и не са докладвали и за настъпило ПТП, въпреки че са възприели случилото се и съответно не са предприели никакви действия с цел осигуряване на екип на „Ц.“, запазване на местопроизшествието и осигуряване на допълнителни полицейски екипи за отработване на ПТП-то.

Дисциплинарното наказание "уволнение" е предвидено в конкретни, изчерпателно изброени в текста на чл. 203, ал. 1, т. 1 - 15 ЗМВР хипотези, съставляващи "тежки нарушения на служебната дисциплина", сред които не попада дисциплинарното нарушение по чл. 200, ал. 1, т.11 „неизпълнение на служебни задължения“.

За да се приеме, че са налице основания за ангажиране отговорността на жалбоподателя на основанието, посочено в процесната заповед - чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, е необходимо да бъде установено по категоричен начин, че описаното в акта поведение на жалбоподателя едновременно е в нарушение на етичните правила за поведение и уронва престижа на службата. Спорният по делото въпрос е относно правната квалификация на описаните в заповедта действия, извършени от служителя, дали представляват деяния, несъвместими с етичните правила или обективират нарушения на служебната дисциплина, свързани с неизпълнение на служебни задължения. Безспорно е, че всяко нарушение на служебните задължения е укоримо и сочи наред с всичко останало и негативно отношение към службата.

Разпоредбите на изброените в заповедта точки от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР са бланкетни - очертават най - общо задължение служителят при изпълнение на служебните си задължения - т. 15 „държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“; т.18 „държавният служител изпълнява своите задължения в услуга на гражданското общество“; т. 19 „държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“; т. 24 „държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия и бездействия“ ; т. 76 „държавният служител осигурява необходимата подкрепа, помощ и информация на пострадалите, като предприема следните действия:б. в) при необходимост им съдейства за получаване на медицинска помощ“.

Тоест следва извод, че във всеки конкретен случай на вменено нарушение на служителя на тези етични норми, наказващия орган следва да въведе конкретни факти и обстоятелства, въз основа на които да обоснове как чрез конкретно нарушение или неизпълнение на служебни задължения са нарушени етични норми и престижа на службата е накърнен. В случая наказващият орган подробно е описал установените в дисциплинарното производство нарушения на Инструкция 8121з-749/20.10.2014г. за осъществяване на контрол на пътното движение (Инструкцията), които обаче неправилно са квалифицирани от ДНО като нарушения на т. 15, т.18, т. 19, т. 24 и т.76 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР. В дисциплинарното производство наказващият орган е длъжен да дава точна правна квалификация на нарушението на служебните задължения и когато е извършено нарушение (действие или бездействие) във връзка със служебни задължения, нарушени са конкретни елементи на служебното правоотношение, наказанието за тях следва да се налага на тези основания, в чийто фактически състав

са включени нарушенията на служебните задължения. В конкретния казус текстът на заповедта съдържа факти, относно нарушения на служебни задължения, произтичащи от Инструкцията. Това са действия, които представляват неизпълнение на служебни задължения, очертани с нормативни актове и наказващият орган не може да подменя правното основание за наказание като подвежда тези нарушения под разпоредбата на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР.

Съгласно чл.12, ал.3 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021г. за дисциплинарната практика в МВР, не се квалифицират като нарушение на Етичния кодекс за поведение на държавните служители дисциплинарните нарушения по чл.194, ал.2, т.1, 2 и 3 от ЗМВР, в които е включено и неизпълнението на служебните задължения. Посоченото в заповедта нарушение не попада в приложното поле на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР и не представлява деяние, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Действията или бездействията на жалбоподателя дори и да представляват неизпълнение на служебни задължения, не представляват нарушения на етични правила. Касае се за различни видове дисциплинарни нарушения, засягащи различни категории правила за поведение - етични и такива, свързани с изпълнение на служебните задължения.

Оспорената заповед е издадена и в несъответствие с целта на закона и с правилата за индивидуализация на наказанието по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.

Съгласно посочената норма при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания, се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В атакуваната заповед е извършено само формално изброяване на тези обстоятелства, съобразно приетата за установена фактическа обстановка без да е налице съпоставянето ѝ с цялостното поведение на държавния служител от МВР по време на службата му, каквото е изискването на посочената норма. Липсват каквито и да е мотиви, че целите на дисциплинарното наказване няма да бъдат постигнати и с налагането на по-леко по вид и също възможно дисциплинарно наказание - това по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР - "порицание", което обуславя извод и за нарушаване на принципа на съразмерност и на издаване на акта в несъответствие с целта на ЗМВР.

С оглед гореизложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена при наличие на основанията по чл. 146, т.3, т. 4 и т. 5 от АПК и следва да бъде отменена .

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса за образуване на делото, в размер на 10 лв./л.3/ и адвокатско възнаграждение. Основателно е възражението за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение, в размер на 3000 от списъка с разноските/л.781/. Съгласно чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размерът на минималното възнаграждение по дела по ЗМВР, каквото е настоящото, е 750 лв. Договореният и заплатен в брой размер от 3000 лв. не е близък до минималния и не съответства на фактическата и правна сложност на спора, поради което следва да се редуцира до сумата 1000 лева, която е близка до минимума, определен в Наредба № 1/2004г.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 143, ал. 3 АПК, на ответника не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], заповед № 513з-4609/22.05.2023г. издадена от директора на Столична дирекция на вътрешните работи към МВР, с която на основание чл. 204, т. 3, чл. 194, ал. 2, т. 4, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание "уволнение" и е прекратено служебното му правоотношение, на основание чл. 226, ал.1, т.8 от ЗМВР. ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. С. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място] със съдебен адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес]чрез адв. Б. А., разноси по делото, в размер на 1010/хиляда и десет / лева. Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: